

Dosarul nr.2rc-35/22
2-21094171-01-2rc-06042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Ciubotaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, O. Cojocaru, A. Panov)

DECIZIE

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată
„COMPANIA-DEKART”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „SIA-CONSPRIM” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „COMPANIA-DEKART” cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „COMPANIA-DEKART” cu privire la repunerea apelului în termen și s-a restituit apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „COMPANIA-DEKART” ca fiind depus în afara termenului legal,

c o n s t a t ă:

La 22 iunie 2021, Societatea cu Răspundere Limitată „SIA-CONSPRIM” (în continuare SRL „SIA-CONSPRIM”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „COMPANIA-DEKART” (în continuare SRL „COMPANIA-DEKART”), solicitând încasarea sumei de 170000 lei cu titlu de datorie contractuală, a sumei de 163200 lei cu titlu de penalitate contractuală și încasarea cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 9996 de lei și alte cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL „SIA-CONSPRIM” și s-a încasat de la SRL „COMPANIA-DEKART” în beneficiul SRL „SIA-CONSPRIM” datoria la împrumutul acordat în baza contractului de împrumut nr.01 din 15 februarie 2021 în sumă de 170000 lei, penalitatea în mărime de 163200 lei și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii în mărime de 9996 de lei.

La 17 decembrie 2021, SRL „COMPANIA-DEKART”, reprezentată de administratorul Valerii Anestiadi, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea spre examinare a cererii de apel, repunerea în termen a cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe, trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

La 29 decembrie 2021, SRL „COMPANIA-DEKART”, reprezentată de administratorul Valerii Anestiadi, a înregistrat apelul motivat împotriva hotărârii din 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea spre examinare a cererii de apel, repunerea în termen a cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe, respingerea integrală a acțiunii SRL „SIA-CONSPRIM”.

SRL „COMPANIA-DEKART”, reprezentată de administratorul Valerii Anestiadi, la data de 08 februarie 2022, a depus argumente suplimentare, în scris, la apelul motivat.

Prin încheierea din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea depusă de SRL „COMPANIA-DEKART” cu privire la repunerea apelului în termen și s-a restituit SRL „COMPANIA-DEKART” cererea de apel depusă împotriva hotărârii din 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu toate actele anexate, ca fiind înaintată în afara termenului legal, iar instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

La 22 martie 2022, SRL „COMPANIA-DEKART”, reprezentată de administratorul Valerii Anestiadi, a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate, repunerea apelului în termen cu restituirea cauzei Curții de Apel Chișinău, în alt complet de judecători, pentru judecarea apelului în fond.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel motivând soluția sa, a redat denaturat argumentele, a interpretat vădit eronat cadrul legal, prin ce i-a încălcat dreptul la un proces echitabil, la o hotărâre motivată și de acces la instanță. Probatoriul administrat și circumstanțele reale ale cazului sunt în măsură să răstoarne alegațiile și concluziile instanței de apel care nu au un fundament factic și juridic.

Recurentul a precizat că, prin solicitarea de repunere în termen a cererii de apel, a relatat veridic starea reală de lucruri, așa cum a depistat și a constatat, or, nu a recepționat niciodată nicio citație emisă de prima instanță în cadrul acestui proces. Scrisorile expediate de prima instanță nu au fost efectiv și real transmise. Din actele dosarului s-a atestat cert că prima instanță a remis în adresa sa doar două scrisori. Prima ar fi fost recepționată la 08 iulie 2021, prin care a fost remisă încheierea de punere pe rol și a doua ar fi fost primită la 09 iulie 2021, prin care a fost expediată copia acțiunii. Niciuna din aceste scrisori nu a fost recepționată. Acestea nu au fost transmise, predate, în modul stabilit de procedură, însă au fost reținute de poștaș. Anume poștașul a contrasemnat avizele de recepție, inserând numele „Socican”, imitând inscripția ce o aplica anterior persoana responsabilă de recepția corespondenței. Despre această situație a explicat nemijlocit poștașul Denis Dudnic, conform înscrisului anexat, care a confirmat că nu a predat, în modul stabilit, actele, însă le-a aruncat în cutia poștală, care nu se închide și care este deteriorată. Instanța de apel a apreciat aceste probe ca fiind declarative și nu s-a expus asupra lor, în pofida faptului că s-a identificat exact persoana responsabilă care nu a transmis scrisorile, prin ce a demonstrat nerespectarea obligației de informare despre acest proces judiciar. În asemenea mod, nu a fost informat nici despre derularea procesului dat, nu a primit copia cererii de chemare în judecată, nu a primit citația respectivă și nu a avut de unde să cunoască despre data și ora ședinței în cauză, după cum nu a cunoscut, în genere, despre existența acestui litigiu.

Cu referire la prevederile art.100 alin.(1), art.102, art.103 Cod de procedură civilă, recurentul a opinat că aceste reglementări procesuale obligatorii nu au fost

respectate, deoarece, pe de o parte, nicio citație nu a fost întocmită și nici expediată, iar actele ce au fost expediate, nu au fost înmânate și nu le-a recepționat niciodată. Instanța de apel a ignorat vădit faptul că chiar și în eventualitatea predării a celor două plicuri, în ele nu s-a regăsit o citație valabilă. Astfel, a demonstrat că nu a cunoscut despre procesul de judecată aflat pe rolul primei instanțe și nu a fost informat despre existența acestuia în modul stabilit, deoarece niciunul din actele emise de prima instanță nu au fost transmise, predate efectiv, iar vina de această gravă omisiune îi aparține doar factorului poștal.

Prin prisma prevederilor art. 116 alin. (1), (3), (4) Cod de procedură civilă, recurentul a susținut că, din materialele cauzei rezultă că, despre hotărârea primei instanțe abia la data de 10 decembrie 2021 și a declarat apel la data de 17 decembrie 2021, prin urmare repunerea în termen pentru depunerea cererii de apel este întemeiată. În acest context, instanța de recurs trebuie să conchidă că circumstanțele constatate indică în mod cert la imposibilitatea de a contesta hotărârea primei instanțe în termen, or, după cum s-a constatat termenul de declarare nu a fost omis din vina sa.

Totodată, a reiterat că, în circumstanțele descrise, se încalcă principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale, prevăzut la art.26 Cod de procedură civilă.

Recurentul a considerat eronată aprecierea instanței de apel referitor la momentul apariției dreptului la înaintarea apelului. Or, însăși instanța de apel a constatat că pronunțarea hotărârii primei instanță s-a efectuat la 28 octombrie 2021, în absența SRL „COMPANIA-DEKART”, care nu a cunoscut în genere despre existența litigiului dat. Această hotărâre nu a fost expediată în acea perioadă, însă abia la 23 decembrie 2021, fiind recepționată la data de 28 decembrie 2021. Instanța de apel la motivarea acestui aspect, omite să specifice data când dispozitivul hotărârii a fost expediat și nici când a fost recepționat. Deci, este omisiunea primei instanțe, care a tănuit dispozitivul hotărârii și nu l-a expediat în termen proxim.

De asemenea, a declarat că, prima informație despre existența cauzei a obținut-o doar la 10 decembrie 2021, când a fost pus sechestru pe contul bancar, prin ce s-a blocat activitatea, iar efectiv de conținutul hotărârii a luat cunoștință la data de 15 decembrie 2021, fiind informat de executorul judecătoresc. Cererea de apel a depus-o la 17 decembrie 2021. Astfel, este total eronată afirmația instanței de apel care insinuează că nu a respectat termenul de 30 de zile de atac cu apel calculat din data aflării despre hotărâre, deoarece cerere de apel a fost depusă peste o zi de la data aflării despre existența dispozitivului hotărârii primei instanțe. Având în vedere aceste inadvertențe procesuale comise de prima instanță și instanța de apel, în opinia recurentului, sunt suficiente temeiuri de repunere în termen a cererii de apel. Instanța de apel a ignorat mai multe prevederi legale relevante.

Recurentul a reiterat că, dispozitivul hotărârii primei instanțe l-a recepționat de la executorul judecătoresc la 15 decembrie 2021, iar de la instanță, la 28 decembrie 2021 și cererea de apel a fost depusă în termenul de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut despre încălcarea dreptului și pronunțarea hotărârii contestate. Refuzul de a fi repus apelul declarat în termen, în condițiile în care nu a cunoscut despre procesul de judecată și nu a fost citat efectiv, precum și pronunțarea hotărârii s-a efectuat în absența sa, având în vedere că cererea de apel a fost depusă peste o zi din data când a aflat despre existența litigiului și a dispozitivului hotărârii primei

instanțe, reprezintă un abuz de drept, care constituie o încălcare a prevederilor art.6 CEDO și va aduce atingere substanțială a dreptului la un proces echitabil.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului la 06 aprilie 2022, conform scrisorii (f.d.107), corespondența fiind restituită instanței cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 109-110).

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Instanța de apel a adoptat încheierea contestată în data de 10 februarie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 22 martie 2022.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei încheierii instanței de apel către părți la data de 16 martie 2022, conform scrisorii (f.d.95), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia de către partea recurentă. Din textul recursului se identifică recepționarea copiei încheierii la data de 16 martie 2022 de către parte recurentă. Astfel, recursul este declarat în termen.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborate cu normele de drept, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat de SRL „COMPANIA-DEKART” și va menține încheierea contestată, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În temeiul art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Colegiul relevă că, dispozitivul hotărârii primei instanțe, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „SIA-CONSPRIM” împotriva SRL „COMPANIA-DEKART” cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost pronunțat la data de 28 octombrie 2021 (f.d.30).

Hotărârea din 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost contestată cu apel de către SRL „COMPANIA-DEKART” la data de 17 decembrie 2021 (f.d.37-39).

În conformitate cu art. 110 Cod de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Art. 113 Cod de procedură civilă prevede că, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Corelând normele de drept procedural citate cu situația de fapt, Colegiul apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel privind respingerea cererii cu privire la repunerea în termen a apelului declarat de SRL „COMPANIA-DEKART” împotriva hotărârii din 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu restituirea cererii de apel, din motivele ce succed.

Colegiul învederează că, în temeiul art. 362 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

În conformitate cu art. 116 alin. (1), (3), (4) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Instanța de apel, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, prin încheierea din 10 februarie 2022, a respins cererea depusă de SRL „COMPANIA-DEKART” cu privire la repunerea apelului în termen și a restituit apelul declarat de SRL „COMPANIA-DEKART” împotriva hotărârii din 28 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, ca fiind înaintat în afara termenului legal, iar instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen (f.d.92-94).

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

La caz, Colegiul reiterează că, dispozitivul hotărârii judecătorești a fost pronunțat la 28 octombrie 2021 (f.d.30), însă cererea de apel a fost depusă de către SRL „COMPANIA-DEKART” la data de 17 decembrie 2021 (f.d.37-39). Ulterior la 29 decembrie 2021 a fost înregistrat apelul motivat (f.d.43-47), completat cu argumente suplimentare la 08 februarie 2022 (f.d.72-75).

În conformitate cu art. 111 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Având în vedere prevederile art. 362 alin.(1) Cod de procedură civilă, conform cărora termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii judecătorești, Colegiul reține constatarea instanței de apel precum că nu este justificată omiterea termenului, în situația în care dispozitivul hotărârii judecătorești a fost pronunțat la 28 octombrie 2021, iar cererea de apel a fost depusă doar la 17 decembrie 2021.

Cu referire la argumentul recurentului precum că nu a cunoscut despre existența litigiului aflat pe rolul instanței de judecată, Colegiul menționează că, instanța de apel corect a constatat existența la materialele cauzei a avizului de recepție care atestă primirea corespondenței de către partea pârâtă (f.d.25).

Subsecvent nu pot fi reținute alegațiile recurentului precum că scrisorile expediate de prima instanță nu au fost efectiv și real transmise, or, însuși recurentul

a făcut referire la avizele de recepție semnate la 09 iulie 2021 și la 08 iulie 2021. De altfel, avizele de recepție au inserate data ședinței de judecată din 28 octombrie 2021 ora 10:00, precum și atestă expedierea în adresa pârâtului a copiei acțiunii și recepționarea contra semnătură (f.d.24-25). În avizul de recepție nr. DS8001941760AS se identifică inscripția „cit” (f.d.25). Astfel, decade argumentul recurentului precum că nu i-ar fi fost expedit nicio citație. Mai mult, încheierea de acceptare spre examinare a cererii de chemare în judecată, la fel, reflectă dispoziția instanței de judecată conform căreia a fost stabilită ședința de judecată pentru data de 28 octombrie 2021 ora 10:00 (f.d.21).

Conform pct. 75 din Hotărârea Guvernului RM pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poștale nr. 1457 din 30 decembrie 2016, trimiterile poștale sosite în oficiile poștale de destinație se distribuie destinatarului la domiciliu (la parterul sediului persoanei juridice) conform adresei sau se înmânează la ghișeul oficiului poștal în aceeași zi, dar nu mai târziu de a doua zi de la sosire. Pentru a beneficia de serviciile poștale, utilizatorii trebuie să instaleze cutii poștale individuale la intrare în blocul locativ, casa individuală sau sediul persoanei juridice, asigurând accesul poștașului la aceste cutii. În blocurile locative și sediile persoanelor juridice cutiile poștale individuale se instalează la parter sau în exteriorul blocului (sediului). Cutiile poștale individuale se inscripționează cu numărul apartamentului sau denumirea persoanei juridice.

Cu referire la aserțiunile recurentului precum că corespondența adresată societății nu ar fi fost transmisă de către poștaș conform procedurii, fiind aruncată în cutia poștală, care ar fi deteriorată, Colegiul menționează că, din aceleași declarații ale lucrătorului poștal, la care se referă recurentul, rezultă că, având în vedere că în perioada pandemiei angajații SRL „COMPANIA-DEKART” au lucrat la distanță, fiind dificil de a înmâna corespondența direct în mână acestora, contabilul societății date i-a comunicat ca toată corespondența adresată SRL „COMPANIA-DEKART”, inclusiv scrisorile recomandate, să fie lăsate în cutia poștală (f.d.57).

În conformitate cu art. 100 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

În temeiul art. 183 alin. (4) Cod civil, toate documentele și scrisorile intrate la sediu se consideră recepționate de către persoana juridică.

Drept urmare, Colegiul conchide că, prima instanță și-a onorat obligația de a comunica pârâtului actele procedurale emise, inclusiv înștiințările destinate acestuia la adresa pârâtului unde își are sediul: mun. Chișinău, str. Mihail Kogălniceanu, nr.85 (f.d.9, 40), de altfel, aceeași adresă fiind indicată în cererile de apel și de recurs (f.d.37, 43, 72, 100), însă nu poate fi pusă pe seama instanței de judecată recepționarea corespondenței de către o altă persoană decât destinatarul, în sensul pretins de recurent, în situația în care avizele de recepție din adresa destinatarului au fost remise instanței de judecată contrasemnate ca urmare a primirii corespondenței.

În atare circumstanțe, Colegiul notează că, argumentele recurentului nu pot fi reținute în justificarea omiterii termenului de contestare cu apel a hotărârii primei instanțe, or, împrejurările detaliate anterior denotă că recurentul a fost informat despre existența litigiului aflat pe rolul primei instanțe, având în vedere că ultima a înștiințat despre aceasta pârâtul prin mijloacele prevăzute de lege la sediul acestuia.

De altfel, faptul pronunțării dispozitivului hotărârii judecătorești în lipsa pârâtului, la fel, nu justifică omiterea termenului de 30 de zile de atacare cu apel a hotărârii primei instanței de la pronunțarea dispozitivului acesteia, în condițiile în care materialele cauzei denotă că pârâtul a fost informat despre existența litigiului aflat pe rolul instanței de judecată, inclusiv despre ședința de judecată numită pentru data de 28 octombrie 2021, când a fost pronunțat dispozitivul hotărârii judecătorești.

Mai mult, la aceeași dată, dispozitivul hotărârii judecătorești a fost publicat pe Portalul Național al Instanțelor, fiind și expeditat în adresa pârâtului conform scrisorii date cu 28 octombrie 2021 (f.d.32).

În altă ordine de idei, avizul de recepție a dispozitivului hotărârii judecătorești, contrasemnat la 24 decembrie 2021 de către destinatar (f.d.36), nu poate fi apreciată ca o împrejurare ce ar justifica omiterea termenului, având în vedere că pârâtul a fost informat anterior despre existența litigiului aflat pe rolul instanței de judecată. De altfel, chiar apelul inițial a fost înregistrat de către pârât la 17 decembrie 2021 (f.d.37), anterior recepționării dispozitivului hotărârii judecătorești, conform avizului.

Obligația instanței de judecată în virtutea art.236 alin. (4) Cod de procedură civilă, care stipulează că, participanții care nu au fost prezenți la pronunțarea dispozitivului hotărârii primesc copia hotărârii în decurs de 5 zile, nu exclude obligația participanților la proces de a se folosi cu bună-credință de drepturile procedurale în conformitate cu prevederile art. 56 alin.(3), art. 61 alin.(1) Cod de procedură civilă, în situația în care pârâtul a fost informat prin mijloacele prevăzute de lege despre existența litigiului aflat pe rolul instanței. Părțile antrenate într-un proces, trebuie să se comporte cu bună credință în raport cu drepturile procedurale conferite de legislator și trebuie să urmărească cu bună-credință desfășurarea procesului, remarcă sugerată și de jurisprudența CtEDO.

Colegiul iterează că alegațiile recurentului precum că scrisorile recomandate nu i-ar fi fost efectiv și real transmise de către prima instanță sunt infirmate de materialele cauzei civile, inclusiv de aceleași declarații ale lucrătorului poștal care a afirmat că a lăsat corespondența în cutia poștală.

Astfel, decad argumentele recurentului precum că o anumită informație despre existența litigiului a aflat doar la 10 decembrie 2021 când a fost aplicat sechestrul pe contul bancar, fiindu-i blocată activitatea, iar de conținutul hotărârii efectiv ar fi luat cunoștință la data de 15 decembrie 2021.

În context, Colegiul punctează că, odată ce legiuitorul a stabilit un termen strict de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii pentru exercitarea căii de atac-apelul, apelantul nu a avut decât obligația de a se conforma acestui termen.

Aici este de remarcat că prin impunerea unor termene limite în vederea valorificării drepturilor pretinse a fi lezate se urmărește o bună administrare a justiției și asigurarea securității raporturilor juridice.

Legiuitorul prin stabilirea unui termen de declarare a apelului a urmărit: asigurarea celerității procesului civil în întregime, în special luându-se în considerare

și fazele facultative ale procesului civil, cum ar fi executarea silită, apelul; stimularea persoanelor care dispun de dreptul la apel de a-l valorifica într-un termen prevăzut de lege; asigurarea stabilității raporturilor juridice constatate prin hotărârea primei instanțe, întrucât acestea nu pot să rămână până la infinit sub amenințarea pronunțării unei noi soluții; oferirea participanților la proces a unei perioade suficiente de a lua cunoștință de materialele dosarului și de a formula motivarea cererii de apel.

Subsecvent, Colegiul apreciază ca fiind corectă soluția instanței de apel privind respingerea cererii de repunere în termenul de apel, care a determinat restituirea cererii de apel în temeiul art. 369 alin.(1) lit.b) Cod de procedură civilă, având în vedere depunerea acesteia în afara termenului legal, or, instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Alegațiile părții recurente inserate în recurs nu și-au găsit confirmare și nu pot fi reținute în casarea încheierii contestate, precum și în repunerea în termenul de apel, deoarece omiterea termenului de declarare a apelului este imputabilă recurentului, care nu și-a exercitat drepturile procedurale în interiorul termenului stabilit de legiuitor.

Prin prisma respectării dreptului de acces liber la justiție, garantat de art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 20 al Constituției Republicii Moldova și art. 5 Cod de procedură civilă, promovat și în jurisprudența CtEDO, precum și dreptul la un remediu efectiv conform art.13 CEDO, Colegiul relevă că, circumstanțele relatate denotă că recurentul și-a neglijat posibilitatea de valorificare a drepturilor procedurale în termenul instituit de legiuitor.

Din considerentele redate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat cu menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin.(2), art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „COMPANIA-DEKART”.

Se menține încheierea din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „SIA-CONSPRIM” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „COMPANIA-DEKART” cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Dumitru Mardari

Judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat